

- atzīt visu valsts iestādēm nosūtīto informāciju, tostarp 2020. gada 9. jūnija paziņojumu un 2020. gada 8. decembra gala ziņojumu, par prettiesisku;
- piespriest Komisijai samaksāt prasītājam provizoriski noteiktu summu 3 026 388,74 EUR apmērā kā zaudējumu atlīdzību, kurai pieskaitīti procenti ar likmi 8 % gadā no 2020. gada 15. jūnija līdz dienai, kad šī summa ir samaksāta pilnībā, jo OLAF esot rīkojusies prettiesiski un prasītājas profesionālajai darbībai esot nodarīti zaudējumi, kā arī esot nodarīts kaitējums tās reputācijai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrpadsmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots OLAF izmeklēšanu pārskatāmības un neatkarības principu pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots objektivitātes principa pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots tiesību neliecināt pret sevi pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots tiesību tikt informētam saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ 7. panta 2. punktu pārkāpums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots tiesību tikt uzklautam pirms nelabvēlīgu pasākumu pieņemšanas pārkāpums.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots tiesību uz nevainīguma prezumpciju pārkāpums.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots konfidencialitātes un datu aizsardzības principu, piemērojot Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 10. pantu, pārkāpums.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots [Eiropas Savienības Pamattiesību] hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpums: prasītājas tiesību piekļūt lietas materiāliem un labas pārvaldības principa pārkāpums.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ⁽²⁾ pārkāpums.
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots pienācīgas rūpības principa pārkāpums.
11. Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.
12. Ar divpadsmito pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpums.
13. Ar trīspadsmito pamatu tiek apgalvota OLAF lēmumu atcelšana.
14. Ar četrpadsmito pamatu tiek apgalvota OLAF ārpuslīgumiskā atbildība par zaudējumiem, kas radušies prasītājam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV 2013, L 248, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 5. februārī – Primagra/Komisija

(Lieta T-101/21)

(2021/C 163/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Primagra a.s. (Milín, Čehijas Republika) (pārstāvji: S. Sobolová un O. Billard, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt stipendiju piešķiršanas aizliegumu, kas noteikts ar atbildētājas 2020. gada 22. oktobra vēstuli ARES (2020) 5759350;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir gan tieši, gan netieši pārkāpusi prasītājas pamattiesības, jo prasītājai vispār neesot bijis iespējas izmantot savas tiesības tikt uzklautā izmeklēšanas laikā, kuras noslēgumā ir noteikts apstrīdētais pasākums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājai nav kompetences veikt revīziju attiecībā uz konkrētām stipendijām un lemt par konkrētiem pieteikumiem stipendijām no Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem, jo atbildētājai esot tiesības izvērtēt tikai dalībvalstu ieviesto pārvaldības un kontroles sistēmu atbilstību, bet neesot vispār nekādu pilnvaru veikt detalizētu revīziju un lemt par atsevišķu kompāniju iesniegtiem konkrētiem stipendiju pieteikumiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājai nav kompetences interpretēt un piemērot dalībvalstu iekšējās tiesības, jo tās kompetence esot strikti ierobežota ar Līguma par Eiropas Savienību 5. un 13. pantā paredzēto kompetences piešķiršanas principu, jebkāda atkāpe no šī principa esot strikti jāizvērtē un no kompetences piešķiršanas principa apvienojuma ar Līgumu normām skaidri izrietot, ka atbildētājai nav kompetences interpretēt un piemērot dalībvalstu iekšējās tiesības. Katrā ziņā Čehijas tiesību normas, uz kurām pamatojas atbildētāja nevarot tikt pārskatītas saskaņā ar Regulu Nr. 1303/2013⁽¹⁾, kas ir tiesiskais pamats revīzijas procedūrai, kuras noslēgumā ir noteikts apstrīdētais pasākums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav pierādījusi Čehijas tiesību saturu un ir kļūdījies tā interpretācijā un piemērošanā. Tā vietā, lai pierādītu Čehijas tiesību saturu, kā ir prasīts Tiesas judikatūrā, atbildētāja ir pieļāvusi rupjas kļūdas, interpretējot Čehijas tiesības un konkrēti Likuma par interešu konfliktu 4.c pantu, apzināti neņemdamā vērā Čehijas tiesu judikatūru, kā arī galīgo, saistošo un izpildāmo Čehijas iestāžu lēmumu attiecībā uz revīzijas procedūru, kuras noslēgumā ir noteikts apstrīdētais pasākums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir kļūdījies arī Savienības tiesību interpretācijā un piemērošanā, jo tā esot nepareizi secinājusi, ka ir pieļauts Finanšu regulas⁽²⁾ 61. panta pārkāpums, un tā neesot apsvērusi, ka Čehijas tiesību normas par interešu konfliktu esot pretrunā ES tiesību pamatprincipiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV 2013, L 347, 320. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV 2018, L 193, 1. lpp.).